

Tjajkovskij utan passion och risker

Peter Tjajkovskij: Symfoni nr 6 "Pathétique"

Berliner Philharmoniker

Dirigent: Kirill Petrenko

Berliner Philharmoniker Recordings BPHR190261 [1 CD]

I höst tillträder **Kirill Petrenko** den prestigefyllda posten som chefsdirigent för Berlinerfilharmoniker där han ersätter **Simon Rattle** som flyttat vidare till Londonsymfonikerna. Att vara chef för Berlins flaggskepp är ett av de finaste uppdragen som finns för en dirigent och att han dessutom är efterträdare till stora namn som **Furtwängler, Karajan, Abbado** och senast **Rattle** säger en del. Tidigare dirigenter har varit medialt väldigt exponerade, framför allt Karajan som har en stor diskografi med orkestern, men Petrenkos profil kunde inte vara en större motsats. Han ger ytterst motvilligt några intervjuer och han

spelar knappt in några skivor alls; man kan hitta tre cd med orkestermusik av **Josef Suk** på märket CPO med bland annat *Asraelsymfonin* i ett fint framförande. Att orkestern med en så stark profil på inspelad musik valde Petrenko förvånande mig. Å andra sidan, sättet att konsumera musik på har förändrats och Berlinfilharmonikernas inspelade konserter finns att köpa online på deras egen hemsida, där man även kan hitta framföranden med Petrenko. Måhända är det på det sättet han väljer att profilera sig med orkestern med de som inte vill eller kan delta i deras konserter i Berlin.

Men här har vi i alla fall en skiva från orkesterns eget skivbolag, **Tjajkovskijs** sjätte symfoni, inspelad i mars 2017, som ger ett exempel på denna nya konstellation. Musicerandet är genomgående gediget och kemin mellan orkester och dirigent känns rätt så övertygande. Petrenkos syn på denna symfoni är ganska inåtvänd, det finns inga tvära dynamiska kast och inget större risktagande. Musiken böljar fram med en tydlig linje och allt är välbalanserat, men jag hade önskat mer drama, mer desperation. Historien kring denna symfonis undertext och mystiken kring tonsättarens snara bortgång efter uruppförandet påverkar givetvis hur man kan se på detta drama och inget sätt är väl mer rätt eller fel än någon annans.

Som referens tog jag en annan nyutkommen inspelning av verket, nämligen **Valerij Gergievs** med hans egen Mariinsky Orchestra i Sankt Petersburg på orkesterns egen etikett. De kunde inte vara mer annorlunda. Gergiev bjuder på en helt annan bild av den här musiken med betydligt mer desperation, drama och hetta. Man kan t ex bara jämföra höjdpunkten i den avslutande finalen, där Petrenko visserligen bygger upp klimaxet gediget medan Gergiev i stället målar upp mer av en personlig tragedi. Man skulle kunna säga att Petrenko ledsagar en tryggt genom ett symfoniskt landskap, där Gergiev i stället med hjälp av musiken berättar en historia. Hur man vill ha sin Tjajkovskij serverad är en smaksak, men jag föredrar Gergievs mer personliga anslag. Petrenko och Berlin hör jag gärna mer av, det är bara att hoppas att nästa möte blir mer passionerat.

Björn Sundkvist

Berliner Philharmoniker Kirill Petrenko

Peter Tchaikovsky
Symphony No. 6

© Berlin Phil Media GmbH